

Superior. Continguts combinats. Dictat 52

A Odicats 99/052C

Abans de pujar a les golfes vaig proposar al gat d'anar a veure l'aparador d'uns encants que hi havia davant de casa. Ja feia almenys dos mesos que no ens hi acostàvem a batxillejar i jo en tenia ganes. Aquell món polsós, tronat, en el qual s'amuntegaven totes les endergues imaginables cadaires amb una pota de menys, un saxofon ple d'abonyegadures, gramoles de maneta, canelobres, quadres, armaris de lluna amb miralls entelats d'enyorança adquiria a través de la brutícia immemorial dels vidres de l'aparador, aparences irreal i misterioses.

De primer cop no vam veure-les de nou. Després de saludar cortesament un maniquí amb bigoti i pitrera emmidonada que hi havia a l'esquerra, vam donar una ullada distreta a uns quants caps de cartó arrengrerats damunt una vella taula. Ens va semblar que eren els de sempre el pirata guerxo, la bruixa, el senyor amb ulleres i el pallasso enze i, sense fixar-nos-hi més, vam continuar tafanejant.

MONCADA, J. *Històries de la mà esquerra*. 4a ed. Barcelona: La Magrana, 1997. (Els Llibres de butxaca; 5). [Fragment adaptat]

Sota de cada línia podeu trobar totes les variacions possibles de puntuació. Cal que tingueu en compte els símbols següents:

- ∅ : Pot anar sense signe de puntuació
- // : Punt i a part
- = : Punt i seguit
- : Relació amb un altre signe de puntuació